

בין בת אחת לזו אחר זה, אלא שלא רצו להעמיד משנתנו בכת אחת דוקא, لكن הגירוש במשנה לא הייתה שותה. וכן נקט בעל המאור — נדף בסוף מסכת קדושים]. ויש סוברים שליעולא ורבי יצחק אפילו בכת אחת אין נאמן עד אחד להכחישו. (ע' בתיורוצם השני, וכן בתוס' שנץ ורא"ש כתבו שכטומה הוואיל ונאמן מדוורתא, אין ע"א מכחישו אפילו בב"א. וכן י"ל לדברי רבי שמעון בר אבא בשם רבי יוחנן בירושלמי (מובא בתוס'), שאף בכת אחת אינה שותה מפני שריגים לדבר).

ב. התוס' הוכיחו מהסוגיא ביבמות [דלא כמשמעות רשי' כאן], שאין די שיעידו בוה אחר זה,

אלא רק אם בית דין כבר פסקו והורו עפ"י עדות אחת, אין דברי השני מתקבלים.

וזבדו בתוס' שמא עוילא ורבי יצחק אינם מציריכים פסק בית דין בינותים.

ובכתובות כתבו התוס' שבמקרים שעוד אחד נאמן מדוורתא, הרי הוא כשנים אפילו לא

פסקו בית דין על פיו. (וכ"כ הבית-شمואל (קעה סקי"א) בדעת חומב"ם והטור).

ג. לדברי הירושלמי (מובא בתוס'), אין חילוק בדיין זה בין איש לאשה, וכשם שהאיש מכחיש

את האיש כך האשה מכחשת את האיש, שהרי האמונה כאן תורה אף פסולין עדות. ואולם

המאירי כתב שככל שהעדי כשר בטומאה ואשה או קרוב אומור לא נטמאת — אפילו בכת

אחד, אין דברי האשה או הקרוב כלום.

ה. לפי לשון אחת בדברי רבי נחמה, כל מקום שהאמינה תורה עד אחד — הlkן אחר רוב דעתות, ושתי נשים באיש אחד, כמו שני אנשים באיש אחד.

ולפי לשון אחרת, אם בא עד כשר מעיקרא, אפילו מאות נשים מעידות כנגדו, עד אחד הן (ואם נתקבלת עדותו של ראשון כשנים, אין דבריהם כלום כנגדו. ואם בכת אחת — הרי זה ספק. רשי').

ורק אם גם הראשון היה עד-פסול, או הולכים אחר רוב דעתות.

אין חילוק בדיין 'רוב דעתות' בין קולא לחומרא.

א. הילכה כלשון אחרונה. (רמב"ם סוטה א,יח).

ב. משמע מרשי' שלפי לשון אחרונה, אם קדמו עדים פטולים ואמרו נטמאת ונתקבלת עדותם,

ובא עד אחד כשר ואמר לא נטמאת — שותה, שלulos עד כשר מערער עדות

הפטולים, אפילו בוה אחר זה. וע"ע בכל העניין בכלל שיטות הראשונים, בחו"א אה"ע כת).

פרק שביעי; דף לב (לט)

נב. אלו דברים נאמרים בכל לשון ואלו נאמרים בלבד בלשון הקודש בלבד?

אלו נאמרים בכל לשון;

פרשת סוטה (ואהם הכהן לאשה — בכל לשון שהוא אומר. ורש"י גרש ואמר אל האשה — בכל לשון שהיא שומעת).

עפ"י שאומר הכל בכל לשון, שם השם צריך להזכיר בלשון הקדש בלבד, [בקראית

אדנות]. (עפ"י ש"ת הרשב"א תחמב. וע' בש"ת אגרות משה או"ח ח"א לב,ו).

וידי מעשר ('אמירה' 'אמירה' מסותה).